

Arquitectures: premis, balanços i previsions

Hem de pensar que els premis vénen a ser el sedàs fi que recull les millors obres, aquelles que, del conjunt, mereixen ser valorades i recordades. Els premis atorguen també valor de representativitat. El millor i més destacable del conjunt, el codi que identifica tendències i avenços. L'arquitectura, com a art que és, també participa d'aquesta valoració. La singularitat del disseny, una determinada forma de congeniar necessitats del programa i servituds físiques de l'entorn, del que ja existeix, del destí final de l'obra acabada. No oblidem que el projecte sempre necessita un promotor, i que aquest acostuma a no ser la mateixa persona que en dissenya els plànols. Vet aquí el pacte imprescindible, el consens oportú.

El mes de juny passat es va fallar la dissetena edició dels premis d'arquitectura de Girona, atorgats per la demarcació de Girona del COAC. De les obres premiades i seleccionades enguany, hom pot copsar, a més del mèrit dels seus autors —arquitectes premiats en diferents premis, de diferents llocs en diferents anys...— el baròmetre de la situació. Hi podem descobrir els anuncis de futur perquè algú ha triat els valors en alça, les tendències, les coses desitjables.

Els projectes premiats foren la Casa GG de Camallera, de Sergi Serra i Marta Adroer. Una casa feta a semblança de la casa París Bandrés, propera i dels mateixos autors, i que ja va ser exposada a la Biennial de Venècia del 2012. Eficiència energètica, pocs materials, pedra seca, vímet, fusta i formigó. Valor segur. La restauració del claustre romànic de Sant Daniel, de

Canvi de repertori

On abans es presentaven facultats universitàries, auditoris, teatres i pavellons, ara hi trobem unifamiliars, arranjaments, rehabilitacions, alguna escola imprescindible i també les instal·lacions efímeres, allò que singularitza l'oferta de les nostres ciutats. Propostes de gra fi per a un temps de velocitat lenta, de pensar i temptejar, i de començar de nou semblants obres amb els mateixos manobres.

MARC VICENS

LEParquitectura. Recerca de l'essència, intervenció mínima, respecte màxim. I les Cases Pati de Celrà, de Bosch Capdeferro. Una proposta diferent de ciutat jardí, les entremetgeres de sempre amb una concessió a la intimitat. La restauració del claustre romànic de Sant Daniel també va rebre el premi del Jurat de la Cultura.

L'anàlisi transversal dels veredictes es pot extrapol·lar també al palmarès de les diferents edicions. D'ençà de 1997, any rere any s'ha conjugat la professió en tots els temps verbals, des de l'opulència dels primers anys, on tot era possible, a les etapes més dures dels darrers. Fins avui, quan res no fa pensar que hagi canviat alguna cosa, però que tot apunta que potser pot passar que sí. Els projectes d'avui són escassos, pensats i calibrats fins al darrer traç, el darrer euro, la darrera possibilitat i, sobretot, creats amb idees de qualitat de vida, d'optimització de recursos, creats per durar i per ser aprofitats. Aquests són els valors del nostre temps i així quedaran fixats en l'arquitectura que potser ens sobreviurà.